

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/55/2021                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6716215319                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.06.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Renáta Gavalcová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:6716215319.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému Z. F., bývajúcemu v Y., prechodne bývajúcemu v M. B., o zaplatenie 2.305,22 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8Csp/130/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2020 sp. zn. 16CoCsp/19/2020, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 18. decembra 2019 č. k. 8Csp/130/2016-106 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.305,22 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako pôvodný žalobca so žalovaným uzatvorili 4. júla 2013 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX., na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 3.574,44 eur a žalovaný z nej uhradil len sumu 198,58 eur. Keďže žalovaný riadne a včas neplatil splátky, žalobca 25. decembra 2013 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k zaplateniu týchto splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, listom z 19. februára 2014 úver zosplatnil. V priebehu konania žalobca vzal späť žalobu ohľadom sumy 527,62 eur a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.777,60 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 21. júla 2016 do zaplatenia. O veci pôvodne rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo 6. marca 2018 č. k. 8Csp/130/2016-64, ktorým sčasti ohľadom zaplatenia sumy 527,62 eur s príslušenstvom konanie zastavil a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.777,60 eur s príslušenstvom. Uvedený rozsudok bol po podaní odvolania uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/201/2018 z 12. septembra 2019 zrušený vo výroku o povinnosti zaplatiť sumu 1.770,60 eur s príslušenstvom a vec odvolací súd vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok vo výroku o povinnosti zaplatiť sumu 1.770,60 eur s príslušenstvom odvolací súd zrušil z

dôvodu nedostatočného zistenia aktívnej legitímácie postupníka v konaní, pričom odvolací súd poukázal na to, že na nastúpenie zamýšľaných právnych účinkov oznámenia o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanému je nevyhnutné preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky, a to minimálne v rozsahu, že toto oznámenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej aj „OZ“). Odvolací súd tiež uviedol, že zo spisu súdu prvej inštancie síce vyplýva podľa podacieho hárku č. EPH 009204064, že došlo k podaniu zásielky adresovanej žalovanému na pošte, avšak podací hárok nie je dôkazom o tom, že predmetom doručenia malo byť práve oznámenie o postúpení pohľadávky, a keby oznámenie bolo doručovanou zásielkou, nepreukazuje, že sa skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, pretože hárok preukazuje len odoslanie tejto zásielky. Súdu prvej inštancie odvolací súd uložil vyžadovať od žalobcu predloženie dôkazu o doručení zmluvy o postúpení pohľadávok dlžníkovi, alebo oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi, pričom bez predloženia uvedeného dôkazu treba žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Následne súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby súdu zaslal potvrdenie o tom, že žalovanému bola doručená zmluva o postúpení pohľadávky, na základe ktorej Consumer Finance Holding, a. s. postúpil pohľadávku na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. Na výzvu súdu prvej inštancie právny zástupca žalobcu súdu prvej inštancie oznámil, že doručenkou o oznámení postúpenia pohľadávky nevie predložiť, nakoľko touto nedisponuje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. júna 2020 sp. zn. 16CoCsp/19/2020 napadnutý rozsudok potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd konštatoval, že z ustanovenia § 526 ods. 1 OZ vyplýva, že v prípade, ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nespĺnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje bez toho, že by mu musel čokoľvek dokazovať, bolo v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním sa má na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. V prípade vymáhania nároku postupníkom súdnou cestou stačí, ak je okolnosť postúpenia pohľadávky súčasťou skutkového odôvodnenia žaloby a preukázaná priloženými dôkazmi s tým, že dorúčením je oznámené postúpenie pohľadávky žalovanému ako dlžníkovi. Odvolací súd sa po vyššie uvedenom zhodnotení právnej úpravy a relevantnej súdnej praxe vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti v prejednávanej veci stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že predložené oznámenie o postúpení pohľadávky z 21. marca 2017 (č. 1. 32 spisu) dlžníkovi (žalovanému) bez ďalšieho nepreukazuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní. Na nastúpenie zamýšľaných právnych účinkov oznámenia o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanému a vo vzťahu k posudzovanej právnej otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo nepochybne nevyhnutné preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, a to minimálne v rozsahu, že toto oznámenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry (§ 45 ods. 1 OZ). Odvolací súd uviedol, že zo spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že postupca (Consumer Finance Holding a. s.) podľa podacieho hárku č. EPH009204064 doručoval žalovanému zásielku označenú ako RE625446095SK, z podacieho hárku však nevyplýva, čo bolo obsahom tohto podania a podací hárok navyše nepreukazuje, že sa uvedená zásielka (žalobcom tvrdené oznámenie o postúpení pohľadávky) aj skutočne dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Podací hárok preukazuje len odoslanie tejto zásielky, a preto relevantným dôkazom by bola doručenka alebo aspoň vrátená neotvorená zásielka adresovaná na miesto bydliska žalovaného po jej neúspešnom doručovaní. Dôkazné bremeno preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky v konaní zaťažovalo žalobcu, ktorý z preukázania tejto skutočnosti vyvodzoval pre seba priaznivé právne následky. Dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky mohol teda žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky žalovaného a predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení uplatnenej pohľadávky zo strany postupcu žalovanému, súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v konaní, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil aj vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, ktorý výrok je závislý od rozhodnutia vo veci samej. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodol súd prvej inštancie správne podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu v konaní.

V odvolacom konaní bol žalovaný taktiež v celom rozsahu úspešný, avšak žalovanému v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania, a preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP videl v tom, že potvrdenie absencie aktívnej vecnej legitímácie napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu je nesprávne. V konaní pred súdom prvej inštancie bola podľa žalobcu riadne preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia. Dôkazy preukazujú, že oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bolo doručované do dispozičnej sféry žalovaného. Ten v priebehu konania nerozporoval doručenie tohto oznámenia. Predovšetkým však bola preukázaná jeho procesná subjektivita samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky. Písomným podaním - návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu z 25. mája 2017, žalobca navrhol súdu prvej inštancie zmenu žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky pôvodného žalobcu. Toto postúpenie preukázal žalobca aj samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky. Podľa žalobcu je napadnutý rozsudok výsledkom nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, keď rozhodol, že žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Týmto rozhodnutím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalobca navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podací lístok nie je spôsobilý preukázať, čo tvorilo obsah zásielky podanej žalobcom na doručovanie, a nie je ani dôkazom, ktorý by preukazoval, že predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalobcom aj odoslané. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že nedoručenie tohto oznámenia v priebehu konania nerozporoval, nakoľko od začiatku konania žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu. Dôkazné bremeno ohľadne preukázania doručenia predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky je na žalobcovi, ktorý toto dôkazné bremeno neunesol. Na záver žalovaný žiadal dovolací súd, aby dovolanie zamietol v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (porovnaj aj sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú špecifikované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky). Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

8. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na príslušnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia

ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015).

8.1. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 319/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

8.2. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Ak by dovolací súd, bez ohľadu na neprípustnosť dovolania, pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa v dovolaní uviesť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V danom prípade prípustnosť dovolania dovolateľ odvodil z § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Aj vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP (tak, ako v prípade ďalších väd zmätočnosti uvedených v § 420 CSP) platí, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil namietanej vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 8/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 73/2017).

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. V danom prípade dovolateľ vyvodil zmätočnosťnú vadu z § 420 písm. f/ CSP a porušenie jeho práva na spravodlivý proces oprel o pochybenie odvolacieho súdu (aj súdu prvej inštancie), nakoľko ten nesprávne vyhodnotil dôkazy. Podľa názoru žalobcu z vykonaného dokazovania v danom konaní vyplýva, že potvrdenie absencie aktívnej vecnej legitímácie je nesprávne. Taktiež má žalobca za to, že dôkazy vykonané súdom preukazujú, že oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bolo doručované

do dispozičnej sféry žalovaného.

15. V súvislosti s uvedenou námietkou dovolateľa o údajnom pochybení odvolacieho (i prvoinštančného) súdu v procese dokazovania najvyšší súd už podľa predchádzajúcej právnej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie, nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Na základe uvedeného je vyššie uvedená námietka dovolateľa nedôvodná.

16. Dovolací súd súčasne pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery, a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porovnaj ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, a ni prieskumu ním i vykonaného dokazovania.

17. Pokiaľ dovolateľ považoval za procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP nesprávny právny záver odvolacieho súdu v otázke preukázania aktívnej legitímácie žalobcu, dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy občianskeho súdneho konania dospel najvyšší súd k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a tiež sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Podľa právneho názoru najvyššieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá žalobcom tvrdenú vadu zmätočnosti (§ 420 CSP) zotrval aj judikát R 24/2017 a tiež viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (porovnaj sp. zn. 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018).

18. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že v konaní nedošlo k procesnej vade zmätočnosti namietanej žalobcom; prípustnosť jeho dovolania preto z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

19. Najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.